

Okruhy ke státní závěrečné zkoušce

Název studijního oboru	Český jazyk a literatura se zaměřením na vzdělávání
Kód studijního oboru	7504R269
Typ studia	bakalářský
Forma studia	prezenční
Specializace	
Platnost od	1. 11. 2016

1. Český jazyk

Požadované dovednosti

Dobrá orientace ve všech jazykových rovinách, funkční a strukturní charakteristika jazykových jevů, schopnost vidět souvislosti mezi jevy téže roviny i rovin různých. Schopnost zhodnotit potenciál jazykových jevů v komunikaci a schopnost tvořivého využití jazyka při tvorbě komunikátů.

Součástí státní závěrečné zkoušky je i hodnocení vlastní komunikační kompetence uchazeče (úroveň mluvního projevu, schopnost aplikovat teoretické poznatky na praktické příklady).

Požadované vědomosti

Schopnost problémového výkladu jevů v rozsahu základní studijní literatury. Znalost jazykovědné terminologie domácí i mezinárodní, dobrá orientace v odborné i prakticky odborné bohemistické literatuře. Znalost příkladů ke každému obecnému jevu a problému.

Student předloží seznam prostudované lingvistické literatury.

Seznam odborné literatury má:

- část obsahující studijní materiály, tj. příručky, vysokoškolské učebnice, studijní materiály, skripta apod., a dále
- část obsahující prostudovanou odbornou literaturu časopiseckou, sborníkovou nebo monografickou apod., a to v rozsahu minimálně deseti titulů.

V obou případech se požaduje uvedení bibliografických údajů podle platné bibliografické normy.



Psaná a mluvená norma současné češtiny

- Charakteristika základních principů českého pravopisu, jeho hlavní problémové oblasti.
- Hláška, foném, písmeno.
- Vztah psané a mluvené podoby češtiny.
- Pravopisná adaptace cizojazyčných prvků.
- Hlavní zásady spisovné výslovnosti, tolerované odchylky.
- Intonace v češtině, její funkce.
- Počátky spisovné češtiny a její další vývoj.

Morfologie

- Morfematická stavba slova a její vztah k morfologii.
- Kritéria klasifikace slovních druhů.
- Gramatické kategorie jmenné.
- Gramatické kategorie slovesné.
- Podstatná jména z hlediska označované skutečnosti a funkce ve větě.
- Paradigmatika české deklinace.
- Paradigmatika české konjugace.
- Charakteristika přídavných jmen, jejich tvaroslovné vlastnosti.
- Charakteristika zájmen a číslovek, jejich tvaroslovné vlastnosti.
- Neohebné slovní druhy – jejich sémantické a syntaktické vlastnosti.

Syntax

- Pojmy věta a výpověď.
- Predikace jako větotvorný vztah, typy predikátů v češtině, kongruenční a predikační kategorie přísudkového slovesa.
- Slovesná valence, její projevy ve stavbě věty. Obligatornost, potenciálnost a fakultativnost prvků větné stavby.
- Základní typy vět v češtině (syntaktická stavba vs. tzv. věty podle postoje mluvčího).
- Větněčlenská koncepce analýzy věty. Obligatornost, potenciálnost a fakultativnost prvků větné stavby.
- Modifikace stavby věty (věty kladné a záporné, aktivní a pasivní, tzv. deagentizace).
- Modalita ve větě (významy nutnosti a možnosti).
- Modifikace stavby věty ve výpovědi (elipsa, náhrada vedlejších vět, parcelace, osamostatňování, opakování).
- Vyjadřování tzv. hodnotících postojů ve výpovědi.
- Tzv. aktuální členění větné.
- Český slovosled.
- Komunikační funkce výpovědi.
- Věta a souvětí, věty hlavní a vedlejší, parataxe a hypotaxe.
- Vztahy mezi hlavními i vedlejšími větami.

Lexikologie a slovtvorba

- Lexikologie – náplň, základní přístupy a pojmy. Lexikon vs. gramatika; sémaziologie, onomaziologie; lexikální jednotky a jejich vymezení; motivovanost/nemotivovanost.



- Význam – lexikální, strukturní, gramatický; sémantické rysy; složky lexikálního významu; polysémie/homonymie; metafora/metonymie.
- Slovní zásoba současné češtiny a její rozvrstvení; centrum/periferie ve slovní zásobě.
- Způsoby, příčiny a zdroje obohacování slovní zásoby současné češtiny.
- Expresivita v češtině – vymezení; druhy expresivity; členění slov z hlediska expresivity.
- Paradigmatické vztahy ve slovní zásobě. Synonymie; opozitnost.
- Syntagmatické vztahy ve slovní zásobě. Frazeologie.
- Slovtvorná vs. morfémová analýza slova.
- Slovtvorba v češtině – základní pojmy, procesy, postupy. Slovtvorný vs. lexikální význam; slovtvorná motivovanost.
- Nejdůležitější české slovníky, jejich charakteristika a možnosti využití. Výkladové slovníky českého jazyka.

Stylistika

- Pojetí stylu a stylistiky v české lingvistice. Funkční jazyky, funkční styly.
- Problematika funkčních stylů.
- Stylové faktory. Styly simplexní a komplexní. Stylová norma, stylový model.
- Stylistická charakteristika jazykových prostředků.
- Charakteristika jednotlivých funkčních stylů.

2. Literatura

Požadované dovednosti

Schopnost samostatného a na základě literárněvědného studia poučeného uvažování o zadaných otázkách a zároveň schopnost jejich didaktické aplikace. Problémový charakter témat vyžaduje kombinování myšlenkových postupů literárněvědných disciplín v konfrontaci s literárním dílem, poetikou, literárním druhem, žánrem a podobně.

Požadované vědomosti

V oblasti **historie literatury** jsou předpokládány základní znalosti vývoje české literatury od přelomu 18. a 19. století až po současnou českou literaturu včetně významných souvislostí s vývojem světové literatury.

V oblasti **teorie literatury** je kladen důraz na základní teoretické koncepty a pojmy, které jsou spojeny s literární komunikací.

K literárněvědné části státní závěrečné zkoušky si student přinese strukturovaný seznam přečtené umělecké i odborné literatury doplněný údaji o tématech vlastních semestrálních i ročníkových literárněvědných prací a o titul diplomové práce. K tomuto seznamu zkušební komise přihlíží při zadávání literárních otázek.

(U veškerých uváděných údajů se předpokládá obvyklá struktura bibliografických zápisů.)



Požadavky na četbu:

Seznam literatury (děl, o nichž je student schopen u zkoušky hovořit) musí obsahovat alespoň **110 titulů** a bude strukturovaný do následujících oddílů:

1. Česká literatura 19. století – minimálně 25 titulů
 2. Česká literatura 1. pol. 20. století (do r. 1945) – min. 25 titulů
 3. Česká literatura 2. pol. 20. století a současná česká literatura (od r. 1945) – min. 25 titulů
 4. Literatura pro děti a mládež – min. 10 titulů
 5. Odborná literatura (studie, monografie; ne základní studijní literatura) – min. 10 titulů
- Zbývající díla do minimálního počtu 110 student rozloží podle osobních preferencí.

Lze připojit ještě oddíl:

Světová literatura

Není vyžadována a nezapočítává se do požadovaného minima.

Seminární práce

Seznam seminárních prací a významnějších referátů, které student během studia vypracovával.

Česká literatura 19. století

- Národní obrození (charakteristika, periodizace, domácí kořeny a vnější vlivy, vědecké snahy obrozenců, počátky obrozenecké poezie, východočeský obrozenecký okruh).
- Rukopisy královédvorský a zelenohorský (otázka pravosti a vzniku, Rukopisy v kontextu evropského písemnictví, jejich působení v české kultuře 19. století).
- Jungmannovský projekt národní literatury, jeho realizace (Jungmann, Polák, Kollár, Čelakovský, jungmannovský klasicismus, názory na literaturu pro děti a mládež).
- Lidová slovesnost (sběry lidové slovesnosti, její působení na literaturu 19. století, úloha písně a pohádky v literatuře pro děti a mládež, názory na pohádku v 19. a 20. století).
- Počátky novočeského dramatu; divadlo a drama v národním obrození.
- Romantismus v české literatuře (charakteristika, vliv evropského romantismu, hlavní představitelé českého romantismu, rozdílné přístupy k romantismu, kritické přijetí Máchova Máje).
- Karel Havlíček Borovský (publicistika, literární kritika, satiry, próza; pozdější hodnocení a interpretace osobnosti KHB).
- Božena Němcová (možnosti směrového zařazení díla; romantické a realistické prvky v díle, žánrová charakteristika díla, vztah k lidové slovesnosti). Vývoj povídky (Tyl, Mácha, Němcová).
- Poezie „májové generace“ (lyrika i epika, jednotliví představitelé a jejich dílo, vztah Hálek-Neruda, spory o Hála.
- Próza májovců (jednotliví představitelé a jejich dílo; žánrový přehled prózy májovců – povídka, fejeton, cestopisná próza, román, arabeska, humoreska, žánrová kresba).
- Ruchovci a lumírovci (škola národní a škola kosmopolitní, osobnosti a jejich srovnání, otázka parnasismu, překladatelství, lumírovský a ruchovský verš v konfrontaci s veršem májovců, próza, vztah ruchovců, lumírovců k předchozím i následujícím básnickým generacím).



- Próza poslední třetiny 19. století mezi novoromantismem a realismem: próza z venkovského a z městského prostředí, historická próza.
- Drama 2. pol. 19. století (májovci, lumírovci, realistické drama, instituce, divadelní kritika 2. pol. 19. století).
- Literární kritika 19. století.

Česká literatura 1. pol. 20. století (do roku 1945)

- Česká moderna; poezie 90. let: realismus, impresionismus, symbolismus, dekadence.
- Bezručovy Slezské písně (syntéza tří linií české poezie z přelomu století: poezie symbolistní, prvků básnického stylu Macharova, prvků písně a veršovaného pamfletu). Mezigenerace tzv. buřičů: anarchismus, nová poetika.
- Hlavní proudy a slohové tendence v české próze od konce 19. do počátku 20. století (prolnutí impresionismu s naturalismem, naturalistické tendence, lyrizace a epizodičnost románové výstavby, novoklasicistní stylové tendence aj.).
- Moderní směry počátku 20. století: kubismus, expresionismus, futurismus, civilismus. Umělecká moderna před I. světovou válkou, Almanach na rok 1914. Poezie přírody a života: naturismus a vitalismus. Jakub Deml.
- Obraz 1. světové války v próze i poezii.
- Expresionismus v próze a dramatu (bratři Čapkové, R. Weiner, B. Reynek ad.); Literární skupina (1921).
- Poezie počátku dvacátých let.
- Meziválečná básnická avantgarda: poetismus, surrealismus.
- Próza 20. let – inspirace moderní lyrikou, expresivitou, metaforičností; novinovou reportáží, fejetonem; próza utopická a reportážní, nové postupy v próze.
- Spirituální tendence v české poezii 30. let.
- Próza 30. let: baladická próza, polyfonní román; směřování prózy k existenciálním problémům, k mnohostrannému poznávání současného světa i minulosti. Společenská próza 30. let – ideologické pojetí literatury (socialističtí realisté, ruralisté). Psychologická próza 30. a 40. let.
- Poezie národního ohrožení. Ohlas Mnichova a 2. světová válka v české poezii. Válečná generace: Jarní almanach básnický; Skupina 42; existencialistické tendence v české literatuře.
- Drama a divadlo v 1. pol. 20. století: nové směry v divadelnictví na počátku 20. století (nové pojetí historického dramatu, lyrické drama); meziválečné drama a divadlo.
- Literární kritika a literární věda mezi válkami.

Česká literatura 2. pol. 20. století a současná česká literatura

- Česká literatura 2. pol. 20. století (periodizace, mimoestetická a estetická kritéria tvorby, literární řada, dějiny textu, textologické a bibliografické problémy apod.).
- Kulturně-politická diskuse ve 2. pol. 40. let (ideologická východiska pro orientaci české poválečné kultury, dobové polemiky, literární časopisy, spisovatelské organizace apod.).
- Česká poezie 2. pol. 40. let 20. století: poezie jako dobové svědectví (2. světová válka a osvobození v bezprostřední reakci poezie); rozpad avantgardního paradigmatu v české poezii 40. let a profilování mladé básnické generace mezi květnem 1945 a únorem 1948; křesťansky orientovaná poezie.
- Literární život 50. let 20. století (komunikační okruhy, 2. sjezd SČSS, časopis Květen apod.); socialistický realismus, ideologická norma socialistické poezie a budovatelské prózy. Česká próza 2. pol. 40. let a 50. let.
- Neoficiální kultura konce 40. a 50. let („veřejná“ versus „neveřejná“ literatura; Edice Půlnoc a jiné neoficiální aktivity; pouťorový exil).





- Fenomén 60. let v české kultuře (kontinuita vývoje literatury, 2. a 3. sjezd SČSS, literární časopisy, cenzura).
- Poezie 60. let – stratifikace básnických poetik (např. existenciální východiska, experimentální poezie, nejmladší básnická generace).
- Narativní modely v české próze 60. let 20. století (např. tzv. romány deziluze, polarizace autentizace a imaginativnosti, experimentální próza).
- 70. a 80. léta v české kultuře (komunikační okruhy, edice, časopisy; „underground“ jako sociokulturní kategorie).
- Česká poezie a próza 70. a 80. let 20. století (generační rozvrstvení, osobnosti, tendence, poetiky).
- Česká literatura 90. let 20. století (kontinuita vývoje literatury, literární časopisy a nakladatelství, základní tendence geneze narativu a básnických poetik, literární postmoderna).
- České drama 2. pol. 20. století (nejvýznamnější osobnosti, poetiky, směry a tendence – např. budovatelské drama, básnické drama, divadla malých forem, absurdní a modelové drama).
- Myšlení o literatuře od 2. světové války do současnosti (literární teorie, historie a kritika, základní směry a metodologické přístupy, osobnosti).

Teorie literatury

- Literární věda (členění literární vědy: teorie literatury a historie literatury, problém literární kritiky, literární lexikografie, textologie atd.).
- „Co je literatura?“ (definiční hlediska, „estetický znak“, estetická funkce, norma a hodnota).
- Literární komunikace (základní subjekty literární komunikace, text a jeho strukturní vrstvy, intersubjektivní kódy).
- Geneze a recepce literárních děl; teoretické přístupy zaměřené na pól autora a pól čtenáře.
- Naratologie (základní znaky vyprávění, fikční svět, typologie způsobů vyprávění, subjektivizace narace).
- Versologie (verš, rytmus, metrum, prozodie, rým).
- Genologie (základní druhové charakteristiky, nejvýznamnější žánry).

Obsahová správnost

Předkládající katedra	Katedra českého jazyka a literatury FP TUL
Jméno předkladatele	Mgr. Václav Lábus, Ph.D.

